

NEKAKAV POZDRAV LJETU

Prohuja vjetar kroz žuto
gotovo mrtvo orahovo lišće

Netko šapne
pa krilat nestane
u
sunčanoj Daljini

Osjećaš da ponovno dišu Tišine

Katkad uzdahnu
pa jeknu muklim glasom
kad s grane padne plod
u krilo pričâ nemuštih trava

Ton Smerdel

VEĆE JE, A TEBE NEMA

Pogled

Pogled tvoj zasjekao je inicijal . . .
Ja nikad mira ne ću smoći
u mojim očima titraju nevidljive rose
i lebdi spomen s onog kraja brijega
rasutom kosom kad dopah se tebi . . .

Bio si mio ko dijete
i mišljah da si moje dijete
za dugo mišljah to, sve dok me
prerastao nisi

Želja sna

Ostani putniče mio. Ko cvijetak rumen
ko ruža s trnjem
skrij se tu, u srcu malom
Tako bliske su nam nade
Bit ćemo sami i sretni

Ne idi na pučinu daljine
O ne idi . . .
Rukom našom skrit ćemo ključ
Nitko ne će ući u kuću našu
(satkanu od nade, od želja)
Tu ćemo skupa dijeliti tugu i kriti radost

Ostani željo
ko ruža s trnjem
tu, u srcu malom

Ljubljenom

Ne usudujem se čitati
posvetu na knjizi tvojoj
Iznemogla bolom
rušim posljednju nadu
Ali
suze u očima mojim
ne će isplakati prošlost i nas

Uspomene!

Ostale su puste stepe
i oči tvoje

Milijada Barada